

Από πολύ νωρίς καταλάβαμε πως οι τροφές διατηρούνται αναλλοίωτες, εφόσον τοποθετηθούν σε δροσερά μέρη. Οι Σουμέριοι, 4000 χρόνια π.Χ., τις έβαζαν στα νερά του Ευφράτη ποταμού. Πρωτότυπα ψυγεία εξασφάλιζαν τη διατήρηση των τροφών και στην Τροία του 2100 π.Χ.: Ήταν ημικυκλικοί λάκκοι με επάλειψη καθαρού πηλού. Ο Σασερμάγιερ εξήγησε ότι τους γέμιζαν με ξινόγαλα κι έβαζαν μέσα τις τροφές τους.

Στον Ελλαδικό χώρο, τις έβαζαν σε λάκκους σε ανήλιαγα υγρά μέρη. Χίλια χρόνια π.Χ., οι Κινέζοι μάζευαν και αποθήκευαν χιόνι, προσπαθώντας να το διατηρήσουν όσο γινόταν περισσότερο καιρό: Ήταν τα πρώτα ψυγεία. Και οι Πέρσες αποθήκευαν μπάλες χιονιού σε τεράστιους θαλάμους,

Με τον καιρό, η διατήρηση του πάγου επιμηκύνθηκε, χάρη στη μόνωση: Κατασκευάζονταν θάλαμοι από ξύλο και, σε μικρή απόσταση γύρω τους, υψώνονταν νέοι, ενώ το μεταξύ τους κενό παραγεμιζόταν με άχυρα. Μέσα στους θαλάμους αποθήκευαν τον πάγο ή το χιόνι. Όλα αυτά όμως υπάκουαν στη λογική ότι θα χιονίσει ή ότι οι λίμνες θα παγώσουν. Έγινε αντιληπτό ότι η λύση ήταν να βρεθεί τρόπος να κατασκευαστεί πάγος.

Ο σπουδαίος Άγγλος χημικός Μίκαελ Φαραντάι (1791 – 1867) το επιχείρησε μέσω της εξάτμισης της αμμωνίας. Η πρώτη ψυκτική συσκευή δημιουργήθηκε το 1834 στη Φλόριδα της Αμερικής: Ήταν ένας συμπιεστής αέρα που ανακυκλωνόταν και πάγωνε με την κυκλοφορία νερού, κάτι σαν πρόδρομος του αϊκοντίσιον. Την επινόησε ο γιατρός Τζον Γκόρι για να ανακουφίζει τους ασθενείς που ψήνονταν από τον κίτρινο πυρετό.

Ο μανιακός με τις εφευρέσεις Αγγλοαμερικανός φυσικός και μηχανικός, Τζέικομπ Πέρκινς (1766 – 1849), πειραματιζόταν με τους λέβητες, όταν ανακάλυψε ότι το διοξείδιο του θείου έχει την ιδιότητα να βράζει και να εξαερώνεται με θερμοκρασίες κάτω από το μηδέν. Ήταν το πρώτο ψυκτικό υλικό και χρησιμοποιήθηκε σε εργοστάσια παραγωγής πάγου, συσκευασίας κρεάτων και ζυθοποιεία. Ο πρώτος πάγος εμπορίου δημιουργήθηκε από τον Αμερικανό Αλεξάντερ Τουίνγκ (1856), εγκαινιάζοντας την εποχή των οικιακών ψυγείων πάγου. Από το 1913, ξεκίνησε ο ανταγωνισμός των ηλεκτρικών ψυγείων. Στις επόμενες δεκαετίες, τα ψυγεία πάγου εκτοπίστηκαν. Και ως ψυκτικό υλικό, πια, χρησιμοποιείται το φλουροκαρμπον: Το γνωστό μας «φρέον».

(Έθνος της Κυριακής, 28.6.2009) (τελευταία επεξεργασία, 29.10.2010)